

μεως Κυρίου ;

468.

Γ'. Πῶς τοίνυν τοῖς θεοῖς ἐχρήσατο ῥήμασι ;
«Αὐσον γάρ, φησί, τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν πο-
δῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ σὺ ἕστηκας
ἄγιός ἐστιν».

469.

Ζ'. Διὰ τί τὴν Ἱερικὴν πόλιν ἀναθεματισθῆναι
προσέταξεν ;

469.

Η'. Τί δήποτε ἀλλόφυλος οὖσα ἡ Ῥαὰβ κατώ-
κησεν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἱστορία
διδάσκει ;

469.

Θ'. Τί ἐστίν· «Ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμε-
λιώσει αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ ἐπιστή-
σει τὰς πύλας αὐτῆς ;»

472.

Ι'. Τί δήποτε τοῦ Ἀχαρ κεκλοφότος, ἅπας ὁ
λαὸς ἐπαιδεύθη ;

472.

ΙΑ'. Διὰ τί προσέταξεν ὁ Θεὸς προλογῆσαι τὴν
Γατ ;

472.

ΙΒ'. Τινὲς ὁμότητα τοῦ προφήτου κατηγοροῦ-
σιν, ὅτι καὶ πάντας ἄρδην ἀνῆρει, καὶ τοὺς
βασιλέας ἐσταύρου.

473.

ΙΓ'. Διὰ τί ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους τοὺς Γα-
βαιώνας ἀπέφηνεν ;

473.

ΙΔ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Οὐχὶ τοῦτο γέγραπται ἐπὶ
τὸ βιβλίον τὸ εὐρεθὲν ;»

473.

ΙΕ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Παρὰ Κυρίου ἐγένετο κα-
τισχύσαι τὴν καρδίαν αὐτῶν, ὥστε συναν-
τᾶν αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ, ἵνα
ἐξολοθρευθῶσι, καὶ ὅπως μὴ δοθῇ αὐτοῖς
ἐλεος τοῦ ἀφανισθῆναι αὐτοὺς, ὃν τρόπον
εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν ;»

476.

ΙΣ'. Διὰ τί τοῖς μὲν Μωσῆς διανέμει τοὺς κλή-
ρους τῆς γῆς, τοῖς δὲ Ἰησοῦς ;

476.

ΙΖ'. Τί δήποτε τὴν Χεδρών ὁ Χάλεβ ἤτη-
σεν ;

477.

ΙΗ'. Τίνος ἕνεκα τοῖς ἄλλοις διανείμας τὴν γῆν
ὁ θεϊότατος Ἰησοῦς, οὐκ ἀπένειμεν ἑαυτῷ
κλῆρον, ἀλλὰ παρὰ τοῦ λαοῦ τὴν Θαμνα-
σαχὰρ ἐκομίσατο ;

477.

ΙΘ'. Τί δήποτε τοῖς ἱερεῦσιν ἐν τῇ Ἰούδα φυλῇ,
καὶ τῇ Βενιαμίν, καὶ τῇ Συμεὼν, τὰς πόλεις
ἀπένειμεν ;

480.

Κ'. Τί δήποτε τὸν λίθον στήσας εἴρηκεν· «Ἰδοὺ
ὁ λίθος οὗτος ἐστὶ ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον,
ὅτι οὗτος ἀκήκοε πάντα τὰ λεχθέντα παρὰ
Κυρίου, ἃ ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς σήμερον ;»

485.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΡΙΤΑΣ

Ἐρωτήσεις

Α'. Διὰ τί Κριταὶ τὸ βιβλίον ὠνόμασται ;

485.

Β'. Εἰ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἀνάστατος Ἰε-
ρουσαλὴμ. ἐγεγόνει, πῶς ὕστερον αὐτὴν βα-
σιλεύων ὁ Δαυὶδ εἴλε πολιορκίᾳ ;

488.

Γ'. Τί ἐστὶ, «Δὸς μοι λύτρωσιν ὕδατος, καὶ λύ-
τρωσιν μετεώρων, καὶ λύτρωσιν ταπει-
νῶν ;»

488.

Δ'. Πῶς ἐνταῦθα τοῦ νομοθέτου τὸν κηδεστὴν
Ἰωθὰβ ὠνόμασεν, Ἰοθὼρ καὶ Ῥαγουὴλ ἐν
ἐκείναις ταῖς ἱστορίαις ὠνομασμένον ;

488.

Ε'. Πόλιν φοινίκων ποίαν καλεῖ ;

489.

ΣΤ'. Πῶς νοητέον, «Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰούδα,
καὶ ἐκληρονόμησεν τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἐδύνα-
το κληρονομησάμενος τοὺς κατοικοῦντας τὴν
κοιλιάδα, ὅτι Ῥηχὰβ διεστείλατο αὐτοῖς ;»

489.

Ζ'. Τί δήποτε μὴ πάσας εἴλον τὰς πόλεις,
ἀλλὰ πλῆθος αὐτοῖς συνόκει τῶν ἀλλοφύ-
λων ἐθνῶν ;

489.

Η'. Πῶς νοητέον τόδε τὸ χωρίον, «Ταῦτα τὰ
ἔθνη ἀφῆκεν Ἰησοῦς, ὥστε πειρᾶσαι ἐν αὐ-
τοῖς τὸν Ἰσραὴλ, πάντας τοὺς μὴ ἐγνω-
κότας τοὺς πολέμους Χαναάν· πλὴν διὰ
τὰς γενεὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τοῦ διδάξαι
αὐτοὺς πολεμεῖν· πλὴν οἱ ἐμπροσθεν αὐτῶν
οὐκ ἐγνώσαν αὐτά ;»

493.

Θ'. Πῶς ὁ Γοθονιὴλ καὶ τοῦ Χαλεβ ἀδελφός,
καὶ τοῦ Κενεζ υἱός ; ὁ γὰρ Χαλεβ Ἰοφονῆ
υἱὸς ἦν.

496.

Ι'. Τὰ κατὰ τὸν Ἰαβὶν τὸν βασιλέα Ἀσώρ
ἱστορεῖ καὶ ἡ ἱστορία τοῦ Ἰησοῦ· εἰ τοίνυν
ἐπ' ἐκείνου ἀνηρέθη, πῶς μετὰ πολὺν χρό-
νον ἐπανέστη τῷ Ἰσραὴλ ;

497.

ΙΑ'. Ἀλλ' ἡ τοῦ Ἰησοῦ ἱστορία οὐ μόνον τὸν
Ἰαβὶν εἶπεν ἀναιρεθῆναι, ἀλλὰ καὶ τὴν
Ἀσώρ ἐμπρησθῆναι.

497.

ΙΒ'. Τί δήποτε γυνὴ προφητεύει ;

497.

ΙΓ'. Τί ἐστὶ, «Πορεύου ἐν τῇ ἰσχυΐ σου ταύτῃ,
καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ ;»

501.

ΙΔ'. Τί δήποτε τὸν τῷ Βαὰλ τρεφόμενον μόσχον
τῷ Θεῷ προσεβήθηναι προσέταξε ;

501.

ΙΕ'. Τίνος σύμβολον ὁ πόκος ὁ τὴν δρόσον δεξά-
μενος ;

501.